

»Vil regeringen redegøre for, i hvilket omfang Danmark aktivt vil modarbejde de protektionistiske elementer i EF, jf. herved den såkaldte banansag og problematikken om de de facto lukkede kvoter for Østasien, samt redegøre for de aktuelle initiativer på frihandelsområdet, som det danske formandskab har sat i værk eller vil søge gennemført?«

Af Annette Just (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 10/3 93. Fremme af forespørgslen vedtaget 16/3 93).

Begrundelse

Annette Just (FP):

Jeg glæder mig til den debat, vi skal have nu. Den er jo om muligt endnu mere aktuell, end da vi anmeldte forespørgslen den 10. marts, idet vi har oplevet, at EF har brugt sine protektionistiske muligheder. Så snart der kom blot ét parti kød med en snert af mund- og klovsyge fra et østeuropæisk land, stoppede man al import fra alle østeuropæiske lande. Jeg synes, det viser, hvordan et flertal af EF-landene prøver at få bygget en mur op mellem EF-landene og de lande, som man ellers siger at man så gerne vil hjælpe. Man vil altså kun give disse lande noget førstehjælp, men man drømmer ikke om at få handelen reelt i gang.

Besvarelse

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Danmark har traditionelt arbejdet for et åbent, multilateralt handelssystem. For et land, som er meget afhængigt af udenrigshandelen, er det ikke kun en fordel, men også en nødvendighed, at den internationale handel kan afvikles under så frie vilkår som muligt. Frie handelsvilkår fremmer endvidere en effektiv udnyttelse af de økonomiske ressourcer og lægger dermed grundlaget for en holdbar økonomisk vækst.

Det er regeringens klare politik at fortsætte denne liberale handelspolitiske linie. Regeringen ser frihandelspolitikken som et væsentligt element i en generel strategi for fremme af økonomisk vækst og beskæftigelse. Erfaringerne viser jo også, at protektionisme har en tilbøjelighed til at stikke sit hoved frem i økonomiske nedgangstider. Det er for så vidt ikke underligt, at de erhverv, der står over for tilbagegang, forsøger at købe sig til en kortfristet ge-

vinst ved at kræve beskyttelse mod konkurrence udefra, men desværre tænker man ikke altid på, at det på lang sigt viser sig mere kostbart for både erhvervet og samfundet.

Hele grundtanken med EF's indre marked er jo netop denne liberale tankegang. Vi er nu ved at have færdiggjort dette store projekt, men det indre marked – og det vil jeg gerne understrege – kan og skal ikke stå alene, hverken indadtil eller udadtil. Det er regeringens klare europapolitiske linie.

Tager vi først forholdet indadtil, er det således nærliggende at pege på Edinburgh-aftalen og Maastricht-traktaten som netop den kombination, der løfter det indre marked og supplerer det med de helt nødvendige udbygninger for at afbalancere den benhårde internationale konkurrence med bedre regler for miljøet og arbejdsmiljøet. Samtidig har vi nu klarhed for, at der ikke kan finde social dumping sted; netop den nye kombination af Edinburgh-aftalen og Maastricht-traktaten sikrer jo, at vi ikke alene har det indre marked, men at vi oven på dette bygger nogle menneskelige hensyn, så danske lønmodtagere ikke kan blive udkonkurreret på dårlige arbejdsmiljøvilkår eller andre vilkår.

Tager vi forholdet udadtil, er det indre markeds succes en forudsætning for, at vi i det handelspolitiske forhold til omverdenen kan arbejde i fællesskab og med styrke for den liberalisering af verdenshandelen, vi har så hårdt brug for. Jeg sigter naturligvis her især til en snarlig og positiv afslutning af GATT-forhandlingerne i Uruguay-runden.

Lige så vigtigt er det imidlertid, at vi gør vort yderste for at bringe verdensøkonomien ud af den økonomiske tilbagegang, vi oplever i øjeblikket, idet vi herigennem vil sikre det bedste grundlag for at bekæmpe protektionismen. Regeringens initiativ til fremme af vækst og beskæftigelse i EF-området skal også ses i dette perspektiv. Regeringen vil fortsat gennem alle relevante fora presse på, for at der tages koordinerede økonomiske initiativer, der kan fremme vækst og beskæftigelse, og det giver kombinationen af Edinburgh-aftalen og Maastricht-traktaten netop de bedste muligheder for. Jeg agter bl.a. under mit forestående møde med præsident Clinton at bringe både økonomisk vækst og handelspolitik på bane som vigtige emner for samarbejdet mellem EF og USA.